

Ekumena 2019 Rovečné – evangelický kostel.

Sraz na faře 14:20

Pozdrav **Píseň:** 678 **Výzva k modlitbě - Úkon kajícínosti**

Vstupní modlitba **První čtení** 1 Jan 2,18 - 21 **Píseň** 433

Evangelium – kázání Jan 1, 1 – 18 **Ticho na rozjímání** – prosím

uvést!!! **Píseň:** 697 **Nicesko cařihradské vyznání**

Výzva k Otčenáši **Pozdravení pokoje**

Ohlášení zemřelí: **Jaroslav Čípek z Víru, Břetislav Dlouhý**

z Bolešína. pokřtění: Jana Vlachová z Tišnova, Ema Libichová

ze Štěpánova, Miroslav Ignác Plíhal z Prosetína, Martin Šauer

z Rovečného, Alžběta Kincová z Prosetína, Barbora Maritna

Henzelová z Bolešína. 1. Sv. přijímání: 2 děti. Náboženství –

Rovečné 4, Vír – 5.

Přímluvy + Požehnání **Ať pro nás v tomto i v příštím roce platí:**

Hospodin je tvůj ochránce,

Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne Tě nezasáhne slunce ani

za noci měsíc.

Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život.

Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky.

Amen **Píseň:** Tichá noc

Vysvětlivky:

Modrá - Ida

Zelená - bratr Kinc

Šedá – Tomáš

1. čtení - 1 Jan 2,18-21 *Máte Ducha, kterého dává Svatý, a víte to všichni.* Čtení z prvního listu svatého apoštola Jana. Děti, poslední hodina je tu! Jak jste slyšeli, Antikrist přichází, a teď se skutečně objevilo mnoho antikristů. Z toho můžeme poznat, že poslední hodina je tady. Oni (sice) vyšli z našeho středu, ale nebyli z nás. Neboť kdyby byli z nás, byli by s námi zůstali. Ale mělo se na nich ukázat, že ne všichni jsou z nás. Vy však máte Ducha, kterého dává Svatý, a víte (to) všichni. Nepíšu vám to proto, že pravdu neznáte, ale proto, že ji znáte a že z pravdy žádná lež nepochází.

Evangelium - Jan 1,1-18 *Slovo se stalo tělem.*

Začátek svatého evangelia podle Jana.

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvětluje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: "To je ten, o kterém jsem řekl: 'Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.'" Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Bůh, který spočívá v náručí Otcově, ten (o něm) podal zprávu.

Bratři a sestry!

Slovo se stalo Tělem a přebývalo mezi námi, přebývá a přebývat bude. Skrze toto vtělené Boží Slovo přišla na svět milost a pravda.

Před měsícem jsme si připomínali a děkovali za milost 30 roků, v kterých můžeme svobodně žít pravdu. Je důvod k oslavám? Podle některých ano. Určitě je to důvod k děkování. Stálého děkování Bohu a všem těm, díky jejichž práci, obětím – často nejvyšším - můžeme žít ve svobodě. Když se však podíváme na stav vnějších projevů křesťanské víry kolem sebe – v našich rodinách, farnosti, sboru, naší vlasti – tak si myslím, že je to důvod k pokání. Jakému pokání? Především četbě Božího Slova, modlitbě a poctivému křesťanskému životu.

1) Boží Slovo. V katolické církvi je rok 2020 vyhlášen rokem Božího Slova. Letos je to deset roků, co napsal Benedikt zásadní dokument: Verbum Domini a 1600 roků co v Betlémě - 30. září zemřel sv. Jeroným – člověk, který zasvětil svůj život Božímu Slovu. Dal základ našim Biblím. My místní křesťané se sejdeme v lednu a únoru na společných biblických hodinách, kde budeme Boží slovo společně rozjímat a modlit se.

2) Modlitba. V této souvislosti připomenu člověka, jehož jméno je dnes citováno na celém světě v předvečer prvního dne nového roku. Kolik kanonád, ohňostrojů, alkoholu, jídla a já nevím čeho všeho je připraveno. Se sv. Silvestrem to má pramálo společného. Byl papežem takřka 22 roků – od roku 314, kdy Církev po takřka třech stoletích pronásledování dostala svobodu. Za co tomuto muži můžeme společně děkovat? Jeho život se dá vyjádřit jednoduše: služba Bohu a záchrana duší. Bojoval s vnitřním nepřítelem s ariány, kteří učili, že Ježíš Kristus není Bohem, není stejné podstaty s Otcem. Svolal koncil do Niceje, kde vzniklo slavnostní vyznání naší víry tzv. Nicejsko cařihradské, kde mimo jiné

jsou slova o Pánu Ježíši: Pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, ne stvořený, jedné podstaty s Otcem. Toto vyznání se za chvíli budeme společně modlit.

3) Poctivý křesťanský život: Dostal jsem od jedné ženy tip na film pro vězně – to jim musíš promítnout. Film má název ODVÁŽNÍ. Je to příběh čtyř policistů a jednoho dělníka. Všichni jsou otcové. Na závěr pracovní porady jim velitel řekne: Zamyslete se nad tím, jací jste otcové. Většina těch, kteří se stanou zločinci, buď otce nepoznala nebo měla špatného otce. Jeho podřízení: jedním uchem tam, druhým ven. Zanedlouho jednomu z nich zemře milovaná dcera vinou opilého řidiče. On ve chvíli obrovské bolesti se ptá: Jaký jsem otec? Špatným. Nedávám svým dětem to co je nejcennější: čas. Společně – v přítomnosti pastora, manželek a dětí – slibují Bohu, že budou dobrými otci, tak jak si to Bůh přeje. Když jsem slyšel jejich mnohoslovný slib, tak jsem si uvědomil, že ho znám ve velmi stručné podobě, poprvé jsem ho říkal před devětatřiceti léty, mnoho mladých párů jsem ho učil a každý rok ho opakuji. Odevzdání se, přijetí, láska, úcta, věrnost, nesení břemen, těžkostí, bolestí, odpuštění, ochotné přijetí dětí od Boha, jejich křesťanská výchova. Jediné co tam bylo navíc, byla prosba o ODVAHU slib plnit, dodržet. Muži bratři – přidejme do svého večerního setkání s Pánem odpověď na otázku: Jaký jsem byl dnes otec, manžel? Až budu stát před nebeskou bránou, tak se mně nebudou ptát, kolik jsem vydělal, na vypitá piva, ulovené ryby, vytěžené kubíky dřeva,

jaké jsem podával výkony a já nevím co ještě. Kde je tvá manželka, kde jsou tvoje děti? Příběh končí svědectvím, že Bůh dává, těm, kteří ho prosí ODVAHU. Dělníkovi nabízí majitel továrny lepší místo a plat, s tím, že bude muset občas něco nepoctivého podepsat. Váhá, žena ho prosí, aby svolil, má vidinu splacení dluhů a lepší život dětí. On nakonec řekne – nezlobte se, ale slíbil jsem, že lhát nebudu, nikdy. Když zdrceně odchází, posílá ho tajemník zpět, aby uslyšel slova ocenění: Šest lidí před vámi na tuto nabídku nepoctivost kývlo. Ale já potřebuji poctivého člověka – přijímám vás.

Bratři a sestry – nyní můžeme ve chvíli ticha přemýšlet o tom, jak užijeme čas svobody v roce 2020 k přijímání Božího Slova, modlitbě a poctivému křesťanskému životu.